

فراخوان

حقوق زنان افغانستان قابل معامله نیست

فراخوان فوری از پارلمان هالند و اتحادیه اروپا

چرا این فراخوان؟

آنچه امروز بر زنان افغانستان می‌گذرد، مسئولیت و وجدان همه ما را مخاطب قرار می‌دهد. نقض و نابودی حقوق آنان، مبارزه جهانی برای برابری و حقوق زنان، دختران کودکان و مردم را نیز با تهدیدی جدی روبه‌رو ساخته است.

نزدیک به پنج سال است که زنان و دختران افغانستان به‌گونه‌ای سازمان‌یافته و سیستماتیک از حضور در زندگی عمومی محروم شده‌اند. تحت حاکمیت سرکوبگر طالبان، آنان از ابتدایی‌ترین حقوق اساسی خود، از جمله حق آموزش، حق کار، آزادی رفت و آمد و مشارکت در زندگی اجتماعی، محروم گردیده‌اند.

این سرکوب نظام‌مند، نه تنها آینده میلیون‌ها زن و دختر افغانستان را از آنان ربوده است، بلکه یک روند خطرناک برای حقوق زنان و برابری جنسیتی در سراسر جهان ایجاد می‌کند.

حقوق بشر امتیاز سیاسی نیست، بلکه حقوق جهان‌شمول است که به هر انسان تعلق دارد. هرگاه جامعه جهانی بپذیرد که زنان به‌گونه‌ای ساختارمند از این حقوق محروم شوند، در حقیقت از جایگاه و حفاظت حقوق زنان در سراسر جهان می‌کاهد. از همین‌رو، دولت هالند و اتحادیه اروپا نباید این نقض فاحش حقوق بشر را در لفافه عادی‌سازی، کم‌اهمیت جلوه داده یا به‌گونه‌ای غیرمستقیم مشروعیت ببخشد.

تبعیض نهادینه‌شده‌ای یا اپارتاید جنسیتی که طالبان برقرار کرده‌اند، تنها زنان و دختران را هدف قرار نداده، بلکه سایر گروه‌ها را نیز به‌شدت تحت تأثیر قرار داده است. این افراد با خطر جدی پیگرد، بازداشت‌های خودسرانه، بدرفتاری، شکنجه و خشونت روبه‌رو هستند. این محروم‌سازی نظام‌مند از حقوق اساسی بشر، مستلزم واکنشی قاطع، هماهنگ و پایدار از سوی جامعه جهانی است.

بحران افغانستان تنها به سرکوب سیستماتیک زنان و دختران محدود نمی‌شود، بلکه ابعاد آن بسیار گسترده‌تر است. این کشور با یکی از عمیق‌ترین بحران‌های انسانی جهان دست‌وپنجه نرم می‌کند. میلیون‌ها تن در نتیجه جنگ، فروپاشی اقتصادی و تکرار بلایای طبیعی، برای ادامه زندگی به کمک‌های بشردوستانه وابسته‌اند. هم‌زمان، حملات نظامی از سوی پاکستان و بازگرداندن اجباری شهروندان افغانستان از کشورهای همسایه، بر بی‌ثباتی، ناامنی و رنج انسانی افزوده و وضعیت را بیش از پیش بحرانی ساخته است.

چرا اکنون؟

دعوت اخیر از هیئت وابسته به طالبان برای گفت‌وگو در بروکسل، یک روند خطرناک ایجاد می‌کند. این اقدام چنین برداشتی را به وجود می‌آورد که می‌توان بدون پاسخگو ساختن این رژیم در قبال نقض سیستماتیک حقوق بشر، با آن وارد تعامل و گفت‌وگوی دیپلماتیک شد. تداوم برخورد با طالبان به‌عنوان طرف گفت‌وگو، به‌تدریج برای رژیمی که ابتدایی‌ترین حقوق زنان و دختران را سلب کرده است، نباید مشروعیت سیاسی ایجاد کند.

چنین روندی آشکارا با ارزش‌ها و اصول که اتحادیه اروپا بر بنیاد آن شکل گرفته است، در تضاد قرار دارد. از همین‌رو، این یک تناقض آشکار است که دولت هالند از یک سو افغانستان را بر اساس کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان سازمان ملل متحد (CEDAW) به دلیل نقض سیستماتیک حقوق زنان از نظر حقوقی مسئول می‌داند، اما از سوی دیگر، در سطح اتحادیه اروپا با طالبان درباره همکاری و بازگشت مهاجران وارد گفت‌وگو می‌شود.

این رویکرد، اعتبار و انسجام سیاست حقوق بشری اتحادیه اروپا را تضعیف کرده و این پیام نگران‌کننده را منتقل می‌کند که همکاری با چنین رژیمی، در نهایت، قابل پذیرش است.

مسئولیت دولت هالند و اتحادیه اروپا :

بر اساس ماده ۲۱ معاهده اتحادیه اروپا (TEU) اتحادیه اروپا مکلف است در تمامی اقدامات و روابط خارجی خود، حقوق بشر، حاکمیت قانون و کرامت انسانی را به‌گونه‌ای فعال ترویج و از آن‌ها حفاظت کند).

از این‌رو، دولت هلند و اتحادیه اروپا مسئولیت دارند که در برابر نقض‌های گسترده و سازمان‌یافته حقوق بشر، از جمله آپارتاید جنسیتی، به‌گونه‌ای قاطع ایستادگی کنند و از تمامی ابزارهای دیپلماتیک، سیاسی و حقوقی در دسترس برای پایان دادن به این نقض‌ها بهره گیرند. رژیمی که بر پایه سرکوب نظام‌مند و محروم‌سازی انسان‌ها از حقوق بنیادین بنا شده است، هرگز نباید از مشروعیت سیاسی یا به رسمیت شناختن بین‌المللی برخوردار شود.

ما هرگز نخواهیم پذیرفت که زنان، دختران، پسران و مردان از حق برخورداری از یک زندگی شرافتمندانه و همراه با کرامت انسانی محروم شوند.

از همین‌رو، ما خواستار اقدامات زیر هستیم:

ما از دولت هالند و اتحادیه اروپا می‌خواهیم که هرگونه همکاری سیاسی، تعامل دیپلماتیک و روند عادی‌سازی روابط با طالبان را قاطعانه رد کنند. نقض سیستماتیک حقوق بشر، پیامد جانبی حاکمیت طالبان نیست، بلکه ماهیت و اساس این رژیم را تشکیل می‌دهد. رژیمی که بر پایه آپارتاید جنسیتی، سرکوب سازمان‌یافته و محروم‌سازی انسان‌ها از حقوق بنیادین انسان‌ها بنا شده است، هرگز نباید از مشروعیت سیاسی یا به رسمیت شناختن بین‌المللی برخوردار شود.

ما هرگز نخواهیم پذیرفت که زنان و دختران از حق برخورداری از یک زندگی شرافتمندانه و همراه با کرامت انسانی محروم شوند.

۱- از همین‌رو، ما از دولت هالند و اتحادیه اروپا می‌خواهیم که:

الف. به هرگونه تماس سیاسی و دیپلماتیک با طالبان پایان داده شود.

ب. هرگونه تلاش برای عادی‌سازی روابط یا مشروعیت‌بخشی به رژیم طالبان رد گردد.

۲. حقوق زنان افغانستان باید در محور توجه قرار گیرد:

الف. زنان افغانستان، مدافعان حقوق زنان، خبرنگاران و نهادهای جامعه مدنی باید به‌گونه‌ای منظم و مداوم در روند تدوین سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌ها در مورد افغانستان مشارکت داده شوند.

ب. از زنان و دختران افغانستان که به دلیل فعالیت‌ها و تلاش‌هایشان برای دفاع از حقوق بشر، آموزش، خبرنگاری یا مشارکت اجتماعی که با خطر مواجه هستند، حمایت و حفاظت صورت گیرد.

۳. مبارزه با آپارتاید جنسیتی و تأمین پاسخگویی بین‌المللی

الف. از تلاش‌های بین‌المللی برای مستندسازی، بررسی و پیگرد قانونی آپارتاید جنسیتی و سایر موارد جدی نقض حقوق بشر حمایت شود.

ب. با محکومیت صریح و بدون ابهام آپارتاید جنسیتی و تمامی اشکال سرکوب، با مبارزه فعال علیه آن‌ها، رهبری و مسئولیت‌پذیری بین‌المللی نشان داده شود.

پیام ما:

حقوق زنان وسیله‌ای برای معامله و چانه‌زنی سیاسی نیست.

رژیمی که بر پایه آپارتاید جنسیتی، سرکوب سیستماتیک و محروم‌سازی انسان‌ها از حقوق بنیادین بنا شده است، شایسته مشروعیت سیاسی یا برسمیت‌شناختن بین‌المللی نیست.

مبارزه زنان افغانستان، تنها یک مبارزه داخلی یا محلی نیست؛ بلکه با ارزش‌های اساسی‌ای پیوند دارد که نظم حقوقی بین‌المللی بر آن استوار است: مانند کرامت انسانی، برابری و آزادی.

ما همبستگی و حمایت خود را با تمامی زنان و دخترانی اعلام می‌کنیم که با وجود خطرات و هزینه‌های بزرگ شخصی، همچنان برای آزادی، آموزش، کرامت انسانی و برابری ایستادگی می‌کنند.

دولت هالند و اتحادیه اروپا باید بر اساس همین ارزش‌ها عمل کنند و از حقوق زنان و دختران افغانستان بدون هیچ‌گونه قید و شرط دفاع نمایند.

لطفاً این فراخوان را امضا کنید

برای حقوق زنان بایستید.

در برابر آپارتاید جنسیتی صدای خود را بلند کنید.

این فراخوان را امضا کنید و نشان دهید که حقوق زنان افغانستان قابل معامله نیست

سازمان "آزادی جمعی"